

Pod klobukom

(oddaja na TV 1, predvajana 6., 7. in 8. marca 2002) smo se dobro znašli, že pa kujemo nove načrte, še bi radi igrali, predstavljali in se imenitno zabavali. Menimo, da smo, no ja, malo važni, pa vseeno rojene zvezde. Priznati pa moramo, da so tudi naše učiteljice mentorice »špica«.

Prihod pred televizijsko hišo. Navdušeni smo, čeprav bo tole snemanje lahko eno samo garanje.

V studiu, vau. Saj ni res! Pa je, saj je ura že okoli 12, takrat se pa običajnim ljudem ne sanja več.

»Ta glavni« izvajalci, manekenka Ksenija Žunič, voditelja stilskega izziva Mike Turkovič in Nika Klopčič ter maneken Gašper Ciapolini.

Za slovo pa še skupinska s scenaristko in režiserjem, ki sta bila zadovoljna z nami, saj smo snemanje končali dve uri prej, kot je bilo načrtovano.

NIKA KLOPČIČ, foto Inge Ivartnik

Društvo za raziskovanje jam »Simon Robič« iz Domžal

Priznanje vliva novega elana

V petek, 22. marca 2002 je naše društvo prejelo priznanje Občine Moravče ob občinskem prazniku.

Kulturna prireditev je bila izjemna, za kar so poskrbeli simfoniki Glasbene šole Hrastnik, pevski zbori in drugi. Županja Ljudmila Novak je ob prazniku nastopila z zanimivim govorom, ki je segel do srca. Prijetno me je presenetila obrazložitev priznanj, ki je pri vseh petih nagrajencih trajala približno sedem minut in je bila kombinirana z video predstavitvijo nagrajenca. Tako smo prisotni izvedeli veliko o prostovoljnem in požrtvovalnem delu ljudi, ki delujejo in živijo na Moravškem.

Naše društvo je še posebej ponosno, da je prejelo priznanje za opravljeno raziskovalno delo na področju domžalsko-moravškega krasa, ki ga je

preko 70% v sedanji občini Moravče. Priznanja smo toliko bolj veseli, ker smo bili edino društvo, ki je na letošnji prireditvi prejelo priznanje, kljub dejstvu da imamo sedaj sedež društva v sosednji občini. Predlagateljica, Branka Bizjan, ni pozabila v obrazložitvi omeniti čiščenja jam, ki ga društvo izvaja na področju vaše občine, na vodenje šolskih otrok po jamarski zbirki in Železni jami.

V štiridesetih letih skupnega bivanja na ekološko občutljivem koščku krasa smo očitno pustili v občinah dober vtis. Priznanje nam pomeni veliko spodbudo in obveznost za delo, ki ga bomo po svojih močeh nadaljevali.

Občini Moravče, Občinskemu svetu, predlagateljici in občanom se iskreno zahvaljujemo.

ALEŠ STRAŽAR, predsednik

Išlemo najstarejšo fotografijo

Tokratno staro fotografijo je za objavo posodil Janez Brate iz Zgornjih Kosez. Fotografijo je dobil od svojih staršev in jo skrbno hrani. Posneta je bila 28.8.1932 od fotografa F. Cerarja. Ker pa je zgodba o samotarju še vedno zanimiva uganka, sem se odločila za objavo te, leprav jih je v mapi še nekaj, ki bodo s lasoma prišle na vrsto.

PREBIVALEC ORIŠENKOVE JAME

Pred 2. sv. vojno je v njej in v baraki ob njej živel človek – puščavnik Na SV delu naše občine med vasema Zg. Koseze in Peče tik nad cesto se dviga skalnat previs obraščen z gabrom, v katerem je jama izklesana kot vhod v skrivnosti podzemlja. Verjetno je jama nastala v času, ko je tu valovilo Panonsko morje. V tej jami se je naselil človek – samotar Janez Mlinar. Ta mož je najprej živel v jami, nato pa si je zgradil delno leseno, delno zidano barako tik ob vhodu v jamo. V njej je živel več let pred 2. sv. vojno. Od kod je prišel in kdo je bil skrivnostni mož, ne vedo niti najstarejši občani tega kraja.

Bil je skrivnostni človek, živel je z naravo, saj so mu ptice jedle celo iz roke...

Po pripovedovanju starih ljudi je v baraki spal celo z modrasi, ki so se odzivali na njegove ukaze. Ostalo je izročilo, da je v temnih nočeh, posebno ob mlaju v votlini pel psalme in opravljal samo njemu poznane obrede...

Bil je molčeč, vendar družaben človek, rad je hodil v cerkev, nikoli ni prosil miloščine, obiskoval sosede, vendar ni izdal svojega porekla. Čemu je tako živel, ljudje niso vedeli. Morda je izpolnjeval kakšno zaobljubo, ali ga je v to pritegnila moč skrivnostne jame; to skrivnost je odnesel s seboj v grob. Umril je tik pred 2. sv. vojno za posledicami vnetja možganske mreže, ki je bila verjetno posledica pika klopa, kar v tem skalovju ni nič nenavadnega.

O njegovem življenju mi je po spominu pripovedovala čila šestinsedemdesetletna Avbeljnova mama (Marija Avbelj) iz Zg. Kosez. Za njeno pripovedovanje se ji v imenu Novic lepo zahvaljujem.

FRANC RAVNIKAR

Uredništvo naproša tudi vse, ki bi poznali še kakšen podatek o skrivnostnem samotarju ali hranili slikovno ali celo materialno gradivo, da nas o tem obvesti.